בבית המשפט העליון

המנ"פ 85572-05-26

לפני:	כבוד הרשם רון גולדשטיין
המבקש:	יונתן אוריך
	נ ג ד
המשיבים:	1. עמרי אסנהיים 2. משטרת ישראל - להי"ב 433

בקשה להארכת מועד להגשת בקשה לדיון נוסף; תשובת המשיב 1 מיום 2.6.2026; תשובת המשיבה 2 מיום 2.6.2026

בשם המבקש:	עו"ד עמית חדד; עו"ד נועה מילשטיין
בשם המשיב 1:	עו"ד ליאת ברגמן
בשם המשיבה 2:	עו"ד יאיר חמודות

החלטה

1. זוהי בקשה להארכת מועד להגשת בקשה לדיון נוסף על פסק-דינו של בית משפט זה ב-ברע"פ 83664-02-26 (כב' הנשיא י' עמית וכב' השופטים א' שטיין ו-ח' כבוב) מיום 20.5.2026 (להלן: פסק-הדין). קביעתו המרכזית של בית משפט זה בפסק-הדין הייתה הרחבת תחולתו של החיסיון העיתונאי, כך שיגן לא רק על זהות המקור אלא גם על תוכן המידע וחומרי גלם עיתונאיים, תוך קביעת מתווה דו-שלבי לבחינת תחולת החיסיון האמור.

2. נוכח מועד מתן פסק-הדין, המועד האחרון להגשת הבקשה לדיון נוסף הינו בחלוף 15 ימים ממועד מתן פסק-הדין (תקנה 4 לתקנות סדר הדין בדיון נוסף, התשמ"ד-1984; להלן: תקנות הדיון הנוסף) ובענייננו עד ליום 4.6.2026. בבקשה דנא עותר המבקש להארכת המועד להגשת הבקשה לדיון נוסף עד ליום 20.6.2026. בקשתו נסמכת על עומס עבודה של באי-כוחו. עוד נטען כי פסק-הדין מעורר סוגיות משפטיות עקרוניות ומורכבות. כמו כן מדגיש המבקש כי הודעת המשיבה 2 מיום 26.5.2026 בדבר

חזרתה מן הבקשה לקבלת חומרי הגלם מהווה התפתחות דיונית בעלת חשיבות ממשית, המחדדת את השלכותיו המעשיות של פסק-הדין, ולפיכך דרושה לו שהות נוספת לגיבוש עמדתו.

3. המשיב 1 מתנגד לבקשה להארכת המועד. טענתו העיקרית, בהקשר זה, הינה כי למבקש אין כל מעמד להגיש בקשה לדיון נוסף על פסק-הדין משום שהבקשה שהגיש לבית משפט השלום נדחתה, ומעמדו כמשיב בבית המשפט המחוזי נקבע בטעות, בניגוד לפרקטיקה הנהוגה בהליך הפלילי. המשיב 1 מוסיף וטוען כי רק מי שהיה בעל דין שעניינו נדון והוכרע מבחינה מהותית רשאי להגיש בקשה לדיון נוסף, וכי עניינו של המבקש הוכרע זה מכבר בבית משפט השלום. עוד נטען כי מבין כל הצדדים להליך, רק המשיבה 2 הינה במעמד של בעל דין הרשאי להגיש בקשה לדיון נוסף, ומשזו הודיעה לבית המשפט ביום 26.5.2026 כי היא אינה עומדת על בקשתה לקבלת חומרי הגלם העיתונאיים, אזי ההליך הסתיים למעשה בפסק-דין חלוט. לגישת המשיב 1, עניינו של המבקש הוא עקיף ותיאורטי, ואין לאפשר לו לגרור את הצדדים להליכים משפטיים נוספים ולהוצאות ניכרות מקום בו לא מוקנית לו זכות שבדין לעשות כן.

4. המשיבה 2 הודיעה כי היא מסכימה להארכת המועד המבוקשת (כפי שהיא נוהגת בבקשות לארכה מסוג זה), מבלי שיהיה בכך משום הבעת עמדה לגופה של הבקשה לדיון נוסף.

5. בהתאם לתקנה 4 לתקנות הדיון הנוסף, המועד להגשת בקשה לקיום דיון נוסף הוא 15 ימים בלבד מיום מתן פסק הדין. אמנם, לפי תקנה 4 רשאי רשם בית המשפט להאריך את המועד להגשת בקשה לקיום דיון נוסף, אולם יש להצביע על קיומו של טעם מיוחד לכך. בפסיקתו העקבית של בית משפט זה נקבע, כי הגישה לבחינת בקשות להארכת מועד להגשת בקשה לקיום דיון נוסף היא קפדנית ומצמצמת (ראו, בש"פ 5320/17 בנטו נ' מדינת ישראל (10.7.2017); בש"פ 437/22 פלוני נ' מדינת ישראל (19.1.2022); ערג"ץ 7979/21 פלונית נ' בית הדין הדתי הדרוזי לערעורים, פיסקה 3 (23.11.2021); ער"א 4487/23 וואקנין נ' מילר, פיסקה 4 (29.6.2023); ער"א 849/23 פלונית נ' פלוני, פיסקה 4 (6.3.2023); ע"ר 84172-11-25 אלמע'ארי נ' התביעה הצבאית (24.12.2025)). גישה נוקשה זו מבטאת את החשיבות שבהבטחת אינטרס סופיות הדיון ביחס לפסקי-דין הניתנים על-ידי בית משפט זה (ראו, בש"פ 930/21 אוריך נ' מדינת ישראל (9.2.2021)).

6. בענייננו, הטעמים המרכזיים העומדים בבסיס הבקשה עניינם במורכבות פסק-הדין וטיב הסוגיות העומדות על הפרק, כמו גם בשל עומס עבודה במשרד ב"כ המבקש.

אשר לטענה בדבר מורכבות פסק-הדין והשלכותיו, סבורני כי אין בטענה זו, כשלעצמה, כדי לגבש "טעם מיוחד" המצדיק היעתרות לבקשה (ראו והשוו, בש"א 4738/24 *Agoda company Pte.Ltd* נ' צביה (27.6.2024)). ודוקו: מקום בו קבע מחוקק המשנה מסגרת זמנים קצרה ביותר להגשת בקשה לדיון נוסף, ניתנה על-ידו הדעת לכך שבקשה לדיון נוסף תוגש, מעצם טבעה, גם ואולי בעיקר ביחס לסוגיות מורכבות. לכן, העובדה כי מדובר בפסק-דין מורכב, אינה מצדיקה כשלעצמה מתן ארכה. אכן, "הליך של בקשה לדיון נוסף מיועד, מעצם טיבו וטבעו, לבירור סוגיות מורכבות וחרף זאת קבע המחוקק סד זמנים קצר להגשתו. מכך נובע, כי ככלל בעל דין נדרש להגיש את הבקשה במועד הקבוע בדין גם אם לשיטתו יש חשיבות וחידוש בפסק-הדין מושא הבקשה לדיון נוסף" (בשג"ץ 2568/21 פלוני נ' בית הדין הרבני הגדול לערעורים בירושלים (27.4.2021)).

7. אשר לנימוק בדבר עומס עבודה במשרד ב"כ המשיב, גם נימוק זה אינו מהווה, ככלל, "טעם מיוחד" לצורך הארכת מועד, וביתר שאת מקום בו עסקינן בבקשה לקיום דיון נוסף (ראו, המנ"א 49537-01-26 אלימלך נ' מוקאי, פיסקה 8 (3.2.2026)). לא נעלמו מעיניי טענות ב"כ המבקש אך במכלול הנסיבות ונוכח הגישה הקפדנית לבחינת בקשות להארכת מועד להגשת בקשה לדיון נוסף, אינני סבור כי נימוק זה, כשלעצמו, מצדיק את מתן הארכה שהתבקשה.

8. על רקע זה, במכלול נסיבות העניין, אין מקום להיעתר לבקשה במלואה.

מנגד, נתתי דעתי לכך שהבקשה הוגשה טרם חלוף המועד להגשת הבקשה לקיום דיון נוסף, וכן לעובדה שהמשיבה 2 הסכימה למתן הארכה. בשים לב לנימוקים שלעיל, ועל-מנת שלא למנוע מהמבקש את יומו, מצאתי ליתן הארכת מועד קצרה ומדודה להגשת הבקשה לקיום דיון נוסף וזאת עד ליום 8.6.2026.

9. נוכח מסקנתי כי אין להיעתר לבקשה (כפוף למתן ארכה קצרה כאמור), לא ראיתי מקום להידרש בהליך זה לטענת המשיב 1 לפיה למבקש כלל לא מוקנית זכות דיונית להגשת בקשה לדיון נוסף. טענות הצדדים בעניין זה שמורות להם, ככל שתוגש בקשה לקיום דיון נוסף עד למועד האמור.

10. ניתנת אפוא ארכה להגשת ההליך עד ליום 8.6.2026. דבר מתן הארכה יצוין בפתח הבקשה לדיון נוסף ככל שתוגש, והחלטה זו תצורף כנספח.

ניתנה היום, י"ז סיוון תשפ"ו (02 יוני 2026).

רון גולדשטיין, שופט
רשם